

Kompromisna goljufija pri OŠ Alojzija Šuštarja

Za šefa vlade **Mira Cerarja** (SMC) se bo teden začel z nadležnim vprašanjem šefa poslanske skupine NSi **Mateja Tonina**, do kdaj namerava oblast, ki jo vodi, še kršiti ustavno ureditev pri financiranju osnovne šole Alojzija Šuštarja.

Na Toninovo poslansko vprašanje bo premier najbrž odgovoril, da bodo zakon o financiranju osnovnih šol popravljali v petek. Malo verjetno pa je, da bi priznal še, da pa kršitve ustave ne nameravajo odpraviti, ker za to ne more doseči soglasja v koaliciji. Kompromisno bodo goljufali.

Norost je pač norost

Premierova stranka se bo na vso moč trudila, da diskriminacije ne bi vsaj še povečali, to povečanje pa so pred tem sami že izglasovali. Temu, da bi vsaj zmanjšali škodo, je namenjeno zadnje dopolnilo poslancev SMC, da bi iz predloga zakona letela norost, ki so jo vanj prej že vključili na predlog Desusa. Zakaj uporabljam to nenavadno ostro besedo "norost"? Kako pa drugače poimenovati rešitev, ki bi diskriminacijo, ki jo ugotovi ustavno sodišče, odpravila s povečanjem diskriminacije?

Zgodba ni nič zapletena: 4.12.2014 je ustavno sodišče odločilo, da mora vlada zagotoviti dodaten denar, da bi odpravila diskriminiranje otrok, ki se šolajo v osnovni šoli Alojzija Šuštarja (in še nekaj podobnih šolah). In to v letu

dni. Šlo je za v celoti kakšnih 300.000 evrov letno.

Po letu dni mi je nekdanji poslanec **Anton Kokalj**, eden pobudnikov spora pred ustavnim sodiščem, povedal, da mora še kar doplačevati za šolanje svojih otrok po 60 evrov vsak mesec. Do takrat so koalicijski poslanci, tudi iz stranke premiera **Mira Cerarja**, le trikrat zavrnila predloge SDS, da bi parlament uzakonil, kar je zahtevalo ustavno sodišče.

V tistem času ni bilo opaziti opozoril medijev, da je večina v parlamentu zaplavala izven okvirjev pravne države. Bodimo neposredni: na stran goljufov in prevarantov.

Od takrat sta minili še dve leti, oblast pa še ni storila, kar bi po sodbi ustavnega sodišča morala. Kar nekaj otrok je medtem že končalo osnovno šolanje.

Premier Cerar bo poslancu Toninu danes lahko odgovoril, da predlagala, da bi morali Kokalj in njemu podobni še bolj doplačevati tisto, kar v drugih šolah ni treba, ker se politična oblast požvižga na ustavo in sodni vrh. Po prvotnem predlogu vlade bi to doplačilo celo nekoliko zmanjšali. A v parlamentu so na predlog Desusa takoj tudi poslanci Cerarjeve SMC ta vsaj razumen predlog vlade gladko izničili s spremembo, po kateri bodo starši v teh šolah morali doplačevati krepko več kot pred sodbo.

Kaj je odločilo ustavno sodišče

V celoti bi morali doplačati vsebine, ki so obvezne in enotno določene za vse osnovne šole: dopolnilni pouk, dodatni pouk, pol ure drugih oblik individualne in skupinske pomoči na oddelek, dve uri interesnih dejavnosti na oddelek, program šole v naravi, podaljšano bivanje od prvega do petega razreda ter jutranje varstvo prvega razreda.

Ustavno sodišče je zahtevalo izenačenje z običajnimi osnovnimi šolami, torej tudi državno financiranje vseh omenjenih vsebin. Sodba ni zapletena. Ni pa zahtevalo plačila verouka in

podobnih posebnih dejavnosti, ki niso stvar države in jih ta ne plačuje niti državnim šolam. Ustavno sodišče je izločilo tudi plačevanje investicijskih stroškov, ki niso majhni, a so pač stvar lastnika.

Sodbo, ki jo na vladi razumejo precej samosvoje, z vsemi ločenimi mnenji si lahko preberete na povezavi [tukaj](#)

Smer, v katero pluje koalicija Mira Cerarja, je kršenje sodbe pri pravicah šibkih: otrok. Razlog pa je nestrpnost do verujočih staršev. Nobenega drugega pojasnila ni mogoče najti za sistematične poskuse, kako se izogniti sodbi, ki bi jo morali že davno uresničiti.

Celo najnovejši predlog SMC, da bi vendarle poravnali vsaj 65 odstotkov obveznih dopolnilnih vsebin, je še vedno točno to: goljufija. V SMC, katere vlada je najprej predlagala, da bi poravnali 85 odstotkov, poslanci SMC pa so z Desusom pozneje izglasovali, da ne bi nič, so zdaj menda vsi za dopolnilo, da bi država vendarle plačal 65 odstotkov. Kot je slišati je to kompromis, ki se jim v politiki ni mogoče izogniti.

Gotovo je boljši od neumnosti, da bi diskriminacijo otrok odpravili tako, da bi jo še povečali. In verjetno bo ta „kompromis“ SMC celo sprejet. V Desusu pravijo, da bodo njihovi poslanci glasovali po svoji vesti, poslanci SMC, ki jih je 35, pa z lahkoto tudi sami preglasujejo vse ostale poslance z leve, ki bi verne pač diskriminirali, kar se le da.

Da bi bili proti več denarja z desne, kjer bi dali, kar je zahtevalo ustavno sodišče, pa ni pričakovati.

A kompromisna rešitev, ki je boljša od Desusove skrajnosti, bo še vedno le kršenje ustave in bo še vedno le goljufija

Ni važna barva mačke, če lovi miši je

Ne vem, če bo Cerarju nerodno. In morebiti bo ustavno sodišče, v katerem so po veliki rošadi v zadnjih letih v večini zdaj

nazorsko bolj levi sodniki, v prihodnje morda zamižalo na obe očesi.

A ustava določa preprosto in logično:

„Izobraževanje je svobodno. Osnovnošolsko izobraževanje je obvezno in se financira iz javnih sredstev. Država ustvarja možnosti, da si državljani lahko pridobijo ustrezno izobrazbo.“

Nikjer ustava ne določa, da so verni ljudje manj vredni od drugih ali da imajo v državni šoli pravico do več denarja za osnovno šolanje otrok kot v tisti, ki je v lasti katoliškega zavoda. Dokler zagotavljajo enako kakovostno izobrazbo (in za to bi morala skrbeti država) ni nobenega razloga, da se programi financirajo različno. Ni važna barva mačke, to, ali lovi miške, je pomembno za skupnost.

Goljufija pa je goljufija tudi v primeru, če je kompromis, da se izognemo norosti.